

Část podání o Sedmi mudrcích u Diogena Laertia

(celý text testimonia DK 10 A 1)

Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 40-42

(40) Od něho [Thaléta] je [výrok] „Poznej sebe sama“, který Antisthenés v *Nástupnictvích filosofů* připisuje Fémonoi, od níž jej prý převzal Chilón.

A 1

O Sedmi mudrcích – je totiž vhodné zde všeobecně připomenout i je – obíhají takováto podání: Damón z Kyrény, který napsal dílo *O filosofech*, kritizuje všechny filosofy, nejvíce však oněch Sedm. Anaximenés [z Lampsaku] zase říká, že se všichni zabývali básnictvím. Dikaiarchos tvrdí, že to nejsou ani mudrci, ani filosofové, leč nějakí schopní lidé a zákonodárci. Archetimos ze Syrakús popsal jejich setkání u Kypsela, jehož se, jak sám říká, neúčastnil; avšak podle Efora se – kromě Thaléta – setkali u Kroisa. Další zase tvrdí, že se sešli i v Paniónionu, v Korintu a v Delfách.

(41) Různí se také podání o jejich výroci, které se připisují tomu či onomu, jako třeba tento:

Byl to mudrc Chilón Lakedaimonský, jenž pronesl toto:

„Nic přílišně, všechno je krásné v příhodný čas.“

Je však spor i o jejich počet. Leandrios [Malandrios?] totiž místo Kleobúla uvádí Mysóna, syna Gorgiada, z Leófantu, Lebedu nebo z Efesu; a připočítává i Epimenida z Kréty. Platón zase v dialogu *Prótagorás* (343a) uvádí Mysóna místo Periandra; Eforos však místo Mysóna Anacharsida. Další pak přidávají také Pýthagoru. Dikaiarchos traduje shodně s námi čtyři: Thaléta, Bianta, Pittaka a Solóna. Mimo ně vyjmenovává ještě šest jiných, zatímco by měl vybrat tři: Aristodéma, Pamfyla [Pamfila?], Chilóna Lakedaimonského, Kleobúla, Anacharsida a Periandra. Někteří přidávají ještě Akúsilaa z Argu (9 A 1), syna Kabova nebo Skabrova.

(42) Hermippos ve spisu O mudrcích praví, že bylo sedmnáct mudrců, ze kterých se prý porůznu vybírá sedm. Jsou to: Solón, Thalés, Pittakos, Biás, Chillón, Mysón, Kleobúlos, Periandros, Anacharsis, Akúsilaos, Epimenidés (3 B 1), Leófantos, Ferekýdés (7 A 2), Aristodémos, Pýthagorás, Lásos, syn Charmantidův nebo Sisymbritův nebo podle Aristoxena Chabrinův, původem z Hermiony, a Anaxagorás.

Hippobotos zase v *Soupisu filosofů* uvádí Orfea, Lina, Solóna, Periandra, Anacharsida, Kleobúla, Mysóna, Thaléta, Bianta, Pittaka, Epicharma (23 A 6c) a Pýthagoru.